

POLIITTINEN TILANNE ⁵⁶

Vastavallankumous on järjestäytynyt, lujittanut asemansa ja ottanut vallan tosiasiallisesti omiin käsiinsä koko valtakunnassa.

Vastavallankumouksen täydellinen järjestäytyminen ja lujittuminen ilmenee oivallisesti harkittuna ja käytännössä jo toteutettuna vastavallankumouksen kolmen päävoiman yhteenliittämisenä: (1) kadettien puolue, t.s. järjestäytyneen porvariston todellinen johtaja, erosi ministeristöstä esittäen sille täten uhkavaatimuksen, raivaten maaperää sitä varten, että vastavallankumous voisi kukistaa mainitun ministeristön; (2) yleisesikunta sekä armeijan ylin johto, jota tietoisesti tahi puolittain tietoisesti auttoi Kerenski, jota tunnetuimmatkin eserrät nimittivät nyt Cavaignaciksi, anasti käsiinsä tosiasiallisen valtiovallan ja ryhtyi ammuttamaan sotaväen vallankumouksellisten osastojen sotilaita rintamalla, riisumaan aseista vallankumouksellista sotaväkeä ja työläisiä Pietarissa sekä Moskovassa, tukahduttamaan ja taltuttamaan Nizhni Novgorodissa, vangitsemaan bolshevikkeja ja lakkauttamaan heidän sanomalehtiään, eikä vain ilman oikeuden tuomioita, vaan ilman hallituksen päätöksiäkin. Sotilasdiktatuuri on nyt tosiasiallisesti ratkaiseva valtiovalta Venäjällä; tätä tosiasiaa hämäävät vielä monet sanoissa vallankumoukselliset, mutta käytännössä voimattomat laitokset. Tämä on kuitenkin epäilemätön ja niin tärkeä tosiasia, että ymmärtämättä sitä on mahdoton ymmärtää mitään poliittisesta tilanteesta. (3) Mustasotnialais-monarkistinen ja porvarillinen lehdistö, siirryttyään raivokkaasta bolshevikkivainosta jo Neu-

vostojen, „villitsijä” Tshernovin ynnä muiden vainoamiseen, on osoittanut päivänselvästi, että nykyisin vallitsevan ja kadettien sekä monarkistien tukeman sotilasdiktatuurin politiikan todellisena tarkoituksena on Neuvostojen hajottamisen valmistelu. Monet eserrien ja menshevikkien, s.o. Neuvostojen nykyisen enemmistön, johtomiehet ovat näinä viime päivinä jo tunnustaneet ja lausuneet julki tämän asian, mutta aitoina pikkuporvareina he yrittävät suoriutua tästä uhkaavasta todellisuudesta mitä sisällyksettömmällä sanahelinällä.

Neuvostojen sekä sosialistivallankumouksellisten ja menshevikkien puolueiden johtajat, Tsereteli ja Tshernov etunenässä, ovat lopullisesti kavaltaneet vallankumouksen asian luovuttamalla sen vastavallankumouksellisten käsiin ja muuttamalla itsensä sekä omat puolueensa ja Neuvostot vastavallankumouksen viikunanlehdeksi.

Tämä tosiasia on todistettu sillä, että sosialistivallankumoukselliset ja menshevikit ovat kavaltaneet bolshevikit ja hyväksyneet vaieten heidän sanomalehtiensä hävityksen, rohkenematta edes sanoa kansalle suoraan ja avoimesti, että he niin tekevät ja miksi he niin tekevät. Laillistaessaan työläisten ja vallankumouksellisten rykmenttien aseistariisunnan he ovat riistäneet itseltään kaiken reaalisen vallan. Heistä on tullut tyhjänpäiväisiä lavertelijoita, jotka auttavat taantumusta „valloittamaan” kansan huomion, sillä välin kun taantumus lopettelee viimeisiä valmistelujaan Neuvostojen hajottamiseksi. Joka ei tajua tätä sosialistivallankumouksellisten ja menshevikkien puolueiden sekä Neuvostojen nykyisen enemmistön täydellistä ja lopullista vararikkoa, joka ei tajua heidän „direktorionsa” ja muiden naamiaisilveilyjensä täydellistä valheellisuutta, hän ei voi ymmärtää yhtään mitään koko nykyisestä poliittisesta tilanteesta.

Kaikki toiveet Venäjän vallankumouksen rauhallisesta kehityksestä ovat lopullisesti rauenneet. Objektiivinen tilanne on tällainen: joko sotilasdiktatuurin voitto loppuun saakka tahi työväen aseellisen kapinan voitto, mikä on mahdollinen vain silloin, jos samaan aikaan sen kanssa tapahtuu joukkojen syvälinen nousu hallitusta ja porvaristoa vastaan taloudellisen rappiotilan ja sodan pitkittymisen pohjalla.

Tunnus kaiken vallan siirtämisestä Neuvostoille oli valankumouksen rauhallisen kehityksen tunnus, kehityksen, joka oli mahdollinen huhti-, touko-, kesäkuussa, heinäkuun 5—9 päivään asti, t. s. siihen asti, kunnes tosiasiallinen valta siirtyi sotilasdiktatuurin käsiin. Nyt tämä tunnus on jo väärä, koska se ei ota lukuun tuota tapahtunutta vallan siirtymistä eikä sitä, että eserrät ja menshevikit ovat käytännössä täydelleen kavaltaneet valankumouksen. Eivät mitkään seikkailut tai kapinoimiset, ei erikseen tehty vastarinta eivätkä toivottomat erilliset yritykset taantumuksen pysäyttämiseksi voi auttaa asiaa, sen voi tehdä ainoastaan tilanteen selvä tajuaminen, työläisten etujoukon lujuus ja mielenmaltti, voimien valmennus aseelliseen kapinaan, jonka voiton ehdot ovat nyt hirveän vaikeat, mutta kuitenkin mahdolliset edellä tekstissä mainittujen tosiasia- ja virtausten vaikuttaessa samaan aikaan. Ei mitään perustuslaillisuus- ja tasavalta-illuusioita, ei mitään rauhanomaisen tien illuusioita enää, ei mitään hajanaista toimintaa, *nyt* ei saa antautua mustien sotniain eikä kasakkain provosoitavaksi, vaan on koottava voimat, järjestettävä ne uudelleen ja valmennettava sitkeästi aseellista kapinaa varten, jos kriisin kulku sallii sitä käytettävän todella laajassa mitassa, yleiskansallisessa mitassa. Maan siirtäminen talonpoikain haltuun on nyt mahdotonta ilman aseellista kapinaa, sillä otettuaan vallan käsiinsä vastavallankumous on täydellisesti yhtynyt tilanherraluokkaan.

Aseellisen kapinan päämääränä voi olla ainoastaan vallan siirtäminen talonpoikaisköyhälistön tukemalle proletariaatille puolueemme ohjelman toteuttamiseksi.

Luopumatta legaalista toiminnasta, mutta myös hetkeäkään yliarvioimatta sitä, työväenluokan puolueen on *yhdistettävä* legaalinen työ illegaaliseen, samoin kuin tehtiin vuosina 1912—1914.

Ei pidä heittää hukkaan tuntiakaan legaalisesta työstä. Mutta ei pidä uskoa myöskään perustuslaillisuus- ja „rauhan” illuusioita. On viipymättä perustettava kaikkialle ja joka alalle illegaalisia järjestöjä tai soluja lentolehtisten julkaisemista y. m. varten. On järjestäydyttävä uudelleen viipymättä, johdonmukaisesti, sitkeästi, kautta linjan.

On toimittava samoin kuin vuosina 1912—1914, jolloin me osasimme puhua tsaarivallan kukistamisesta vallankumouksen ja aseellisen kapinan avulla menettämättä silti legaalista pohjaa Valtakunnanduumassa, vakuutuskassoisissa, ammattiliitoissa j.n.e.

Kirjoitettu heinäkuun 10 (23) pnä 1917

Julkaistu

elokuun 2 (heinäkuun 20) pnä 1917

„Proletarskoje Delo” lehden 6. numerossa

Allekirjoitus: W

Julkaistaan

käsikirjoituksen mukaan